

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลางนี้ มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

การสุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชายและหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2527 ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง จำนวน 5 แห่ง ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างดังนี้คือ ในกลุ่มนักศึกษานหญิง เนื่องจากนักศึกษานหญิงของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลางแต่ละแห่งมีจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงนำนักศึกษานหญิงทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100 ของนักศึกษานหญิงของวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งมาใช้ในการวิจัย ส่วนในกลุ่มนักศึกษาชาย ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลางมาร้อยละ 50 ของนักศึกษาชายของวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งมาใช้ในการวิจัย จากการสุ่มตัวอย่างปรากฏว่า ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษานหญิง รวม 156 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชาย รวม 338 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 494 คน ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 รายชื่อวิทยาลัยพลศึกษาและจำนวนนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

วิทยาลัยพลศึกษา	จำนวนนักศึกษา		รวม
	หญิง	ชาย	
1. วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ	32	54	86
2. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร	21	71	92
3. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี	35	70	105
4. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง	38	75	113
5. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี	30	68	98
รวม	156	338	494

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชุด คือ

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
2. แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
- ก. การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ศึกษาเอกสารและรวบรวมเนื้อหาเพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

โดยศึกษาจากหลักสูตรหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (พลศึกษาและสุขศึกษา) พุทธศักราช 2525 ประมวลการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และหนังสือแบบเรียน

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ จากตำราต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดผลการศึกษา การทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และ ทักษะภาษาอังกฤษในค่านต่าง ๆ

3. ทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยผู้วิจัยทำการสำรวจเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา และสุขศึกษา) จากหลักสูตรหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ประมวลการสอน และหนังสือแบบเรียน และนำผลที่ได้จากการสำรวจเนื้อหา มาสร้างแบบสำรวจสัดส่วนของเนื้อหาและเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 5 แห่ง ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยตอบแบบสำรวจดังกล่าว นำข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจมาหาค่าเฉลี่ยจำนวนเนื้อหาและเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 5 แห่ง เพื่อกำหนดสัดส่วนของเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ (ดูภาคผนวก ก. ตารางที่ 3)

4. สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษให้มีความตรงตามเนื้อหาและหลักสูตร และมีสัดส่วนจำนวนข้อของแบบทดสอบตามผลการสำรวจในข้อ 3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบเนื้อหาและทักษะภาษาอังกฤษ รวม 6 ชุด คือ

ก) แบบทดสอบคำศัพท์ (Vocabulary)	จำนวน	42	ข้อ
ข) แบบทดสอบโครงสร้าง (Structure)	จำนวน	90	ข้อ
ค) แบบทดสอบทักษะการฟัง (Listening)	จำนวน	25	ข้อ
ง) แบบทดสอบทักษะการพูด (Speaking)	จำนวน	30	ข้อ
จ) แบบทดสอบทักษะการอ่าน (Reading)	จำนวน	37	ข้อ
ฉ) แบบทดสอบทักษะการเขียน (Writing)			
ตอนที่ 1	จำนวน	10	ข้อ
ตอนที่ 2	จำนวน	10	ข้อ

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแต่ละชุดมีลักษณะดังนี้

1) แบบทดสอบคำศัพท์ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple choice item) แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยตัวเลือกถูก 1

ตัวเลือกและตัวเลือกผิด 3 ตัวเลือก

2) แบบทดสอบโครงสร้าง เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ แต่ละข้อ มี 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยตัวเลือกถูก 1 ตัวเลือก และตัวเลือกผิด 3 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบที่มีสัดส่วนของจำนวนข้อของแบบทดสอบเพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างภาษาอังกฤษในเรื่องต่าง ๆ ดังแสดงไว้ในภาคผนวก ก. ตารางที่ 4

3) แบบทดสอบทักษะการฟัง เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ แต่ละข้อ มี 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยตัวเลือกถูก 1 ตัวเลือก และตัวเลือกผิด 3 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening comprehension)

4) แบบทดสอบทักษะการพูด เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ แต่ละข้อ มี 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยตัวเลือกถูก 1 ตัวเลือก และตัวเลือกผิด 3 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจในการใช้ประโยคภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

5) แบบทดสอบทักษะการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยตัวเลือกถูก 1 ตัวเลือก และตัวเลือกผิด 3 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension)

6) แบบทดสอบทักษะการเขียน มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบโคลซ์ (Cloze test)

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการเขียนเรียงความที่มีการควบคุม
(Controlled composition)

5. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาแก้ไขลักษณะความตรงตามหลักสูตรและเนื้อหาและรูปแบบของแบบทดสอบ

6. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนและวัดผลภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก จ.) ตรวจพิจารณาแก้ไขลักษณะความตรงตามหลักสูตรและเนื้อหา ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ทรงคุณวุฒิชาวไทย 3 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิชาวต่างประเทศ 1 ท่าน และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา 1 ท่าน

7. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 104 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่แท้จริง แต่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

8. นำผลที่ได้จากข้อ 7 มาวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ (Item analysis) โดยหาค่าระดับความยาก (Level of difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Power of discrimination) ของข้อสอบแต่ละข้อ ดังนี้

ก) แบ่งข้อสอบออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำโดยใช้เทคนิค 33 %

ข) วิเคราะห์คำตอบที่ถูกต้องของนักศึกษา เพื่อหาค่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบถูกในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

ค) หาค่าระดับความยากของข้อสอบแต่ละข้อ จากสูตร
$$P = \frac{R_U + R_L}{2f}$$

(Mehrens and Ebel 1967: 379)

หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ จากสูตร
$$D = \frac{R_U - R_L}{f}$$

(Mehrens and Ebel 1967: 383)

P = ค่าระดับความยาก

D = ค่าอำนาจจำแนก

R_U = จำนวนนักศึกษาในกลุ่มสูงที่ทำข้อนั้นถูก

R_L = จำนวนนักศึกษาในกลุ่มต่ำที่ทำข้อนั้นถูก

f = จำนวนนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม

ง) วิเคราะห์ตัวเลือกและปรับปรุงตัวเลือกของข้อสอบแต่ละข้อให้เหมาะสม โดยเลือกข้อสอบเฉพาะข้อที่มีค่าระดับความยากระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป เพื่อเป็นข้อสอบที่ใช้ในการวิจัย ส่วนข้อสอบที่มีค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกใกล้เคียงกับเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น และเป็นข้อสอบที่เป็นเนื้อหาสำคัญของหลักสูตรหรือต้องการทดสอบนักศึกษา ผู้วิจัยให้นำข้อสอบนี้มาปรับปรุงคำถามและตัวเลือกเสียใหม่ให้เหมาะสม เพื่อนำไปทดลองสอบครั้งที่ 2 ต่อไป ผลจากการวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อในการทดลองสอบครั้งแรกนี้ มีจำนวนข้อสอบที่มีลักษณะอยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นในแบบทดสอบแต่ละชุด ดังนี้

1) แบบทดสอบคำศัพท์	จำนวน	28	ข้อ
2) แบบทดสอบโครงสร้าง	จำนวน	64	ข้อ
3) แบบทดสอบทักษะการฟัง	จำนวน	21	ข้อ
4) แบบทดสอบทักษะการพูด	จำนวน	24	ข้อ
5) แบบทดสอบทักษะการอ่าน	จำนวน	23	ข้อ
6) แบบทดสอบทักษะการเขียน			
ตอนที่ 1	จำนวน	10	ข้อ
ตอนที่ 2	จำนวน	10	ข้อ

9. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงคำถามและตัวเลือกแล้วไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร จำนวน 102 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่แท้จริง แต่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

10. นำผลที่ได้ในข้อ 9 มาวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ โดยหาค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ เช่นเดียวกับการทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 1 และเลือกข้อสอบเฉพาะข้อที่มีระดับความยากระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ไว้ใช้ในการวิจัย (ดูภาคผนวก ก. ตารางที่ 5-10) จากการวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อพบว่า มีจำนวนข้อสอบที่มีค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกดังกล่าวในแบบทดสอบแต่ละชุด ซึ่งเป็นแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ (ดูภาคผนวก ข.)

ก) แบบทดสอบคำศัพท์	จำนวน	24	ข้อ
ข) แบบทดสอบโครงสร้าง	จำนวน	60	ข้อ
ค) แบบทดสอบทักษะการฟัง	จำนวน	20	ข้อ
ง) แบบทดสอบทักษะการพูด	จำนวน	21	ข้อ
จ) แบบทดสอบทักษะการอ่าน	จำนวน	23	ข้อ
ฉ) แบบทดสอบทักษะการเขียน			
ตอนที่ 1	จำนวน	10	ข้อ
ตอนที่ 2	จำนวน	10	ข้อ

11. นำข้อสอบในแบบทดสอบแต่ละชุด เฉพาะข้อที่มีค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้มาหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ก) การหาความเที่ยงของแบบทดสอบคำศัพท์ โครงสร้าง ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และแบบทดสอบทักษะการเขียน เฉพาะตอนที่ 1 โดยนำกระดาษคำตอบของแบบทดสอบแต่ละชุดมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ส่วนข้อที่ตอบผิดจะไม่ได้คะแนน รวมคะแนนของนักศึกษาแต่ละคนในข้อสอบแต่ละชุด นำคะแนนรวมของนักศึกษาทุกคนมาหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบแต่ละชุด โดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) จากสูตร $K-R_{20}$ ดังนี้

$$K-R_{20}: r_{xx} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_x^2} \right]$$

r_{xx}	=	สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง
n	=	จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบแต่ละชุด
p	=	สัดส่วนของนักศึกษาที่ตอบข้อสอบได้ถูกต้อง
q	=	สัดส่วนของนักศึกษาที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อผิด
S_x^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ถูกทดสอบทั้งหมด

(Mehrens and Lehmann 1975: 47)

ข) การหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทักษะการเขียน ตอนที่ 2 (แบบทดสอบการเขียนเรียงความที่มีการควบคุม) โดยนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน ใช้ผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน คือ ผู้วิจัยและอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษอีก 1 คน ข้อสอบแต่ละข้อมีคะแนนเต็มรวม 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อ 2 เกณฑ์ คือ ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ 1 คะแนน และความถูกต้องด้านเนื้อหาใจความอีก 1 คะแนน รวมเป็น 2 คะแนน นำคะแนนที่ได้จากการตรวจข้อสอบแต่ละข้อของผู้ตรวจให้คะแนนทั้ง 2 คน มาหาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อ รวมคะแนนของข้อสอบทุกข้อ และนำคะแนนรวมที่ได้มาหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร

สัมประสิทธิ์อัลฟา (α Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2} \right]$$

n = จำนวนข้อสอบ

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด

(Mehrens and Lehmann 1975: 47)

ก) จากการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบแต่ละชุดที่ใช้ในการวิจัย ปรากฏผลดังนี้ (ดูวิธีการคำนวณในภาคผนวก ง.)

1) แบบทดสอบคำศัพท์	มีค่าความเที่ยง	0.73
2) แบบทดสอบโครงสร้าง	มีค่าความเที่ยง	0.86
3) แบบทดสอบทักษะการฟัง	มีค่าความเที่ยง	0.80
4) แบบทดสอบทักษะการพูด	มีค่าความเที่ยง	0.75
5) แบบทดสอบทักษะการอ่าน	มีค่าความเที่ยง	0.78
6) แบบทดสอบทักษะการเขียน		
ตอนที่ 1	มีค่าความเที่ยง	0.81
ตอนที่ 2	มีค่าความเที่ยง	0.72

ข. การสร้างแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้คัดแปลงแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศของโรเบิร์ต ซี การ์คเนอร์ และวอลเลส อี แลมเบิร์ต (Robert C. Gardner and Wallace E. Lambert 1972: 140-163) เลออน เอ จาโคโบวิตส์ (Leon A. Jakobovits 1971: 270-317) และอัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ (2525) โดยสร้างแบบวัดทัศนคติในลักษณะมาตราวัดทัศนคติของลิเกอร์ต (Likert Type

Scales) แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ประกอบด้วยข้อความเชิงนิมิต (Positive) และเชิงนิเสธ (Negative) ที่วัดลักษณะทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในควันท่าง ๆ ดังนี้

- ก) ทัศนคติเพื่อต้องการให้เป็นเหมือนสมาชิกของกลุ่มชนเจ้าของภาษา (Integrative Attitude)
- ข) ทัศนคติเพื่อต้องการนำภาษาไปใช้ประโยชน์ (Instrumental Attitude)
- ค) ความตั้งใจในการเรียนภาษา (Willingness-to-Learn)

2. นำแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาแก้ไขความตรงตามเนื้อหาและการใช้ภาษาของแต่ละข้อความ

3. นำแบบวัดทัศนคติที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก จ.) ตรวจพิจารณาแก้ไขความตรงตามเนื้อหาและการใช้ภาษาของแต่ละข้อความ

4. นำแบบวัดทัศนคติที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 104 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่แท้จริง แต่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

5. นำผลที่ได้จากข้อ 3 มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) (Mehrens and Lehmann 1975: 47) (ดูการคำนวณในภาคผนวก ง.) ปรากฏว่าค่าความเที่ยงของแบบวัดทัศนคติเท่ากับ 0.89

6. แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการวิจัยมีทั้งหมด 39 ข้อ ประกอบด้วยข้อความเชิงนิมิต (Positive) 23 ข้อ และข้อความเชิงนิเสธ (Negative) 16 ข้อ (ภาคผนวก ก. ตารางที่ 11)

การให้คะแนนแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในข้อความเชิงนิมิตจะมีระดับคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ให้คะแนน 5

เห็นควย	ให้คะแนน	4
ไม่เห็นใจ	ให้คะแนน	3
ไม่เห็นควย	ให้คะแนน	2
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1

ส่วนข้อความเชิงนิเสธ จะให้คะแนนกลับกันกับข้อความเชิงนิมาน ดังนี้

เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1
เห็นควย	ให้คะแนน	2
ไม่เห็นใจ	ให้คะแนน	3
ไม่เห็นควย	ให้คะแนน	4
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5

นักศึกษาแต่ละคนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใดนั้น หาได้จากผลรวมของคะแนนของแบบวัดทัศนคติทุกข้อที่แต่ละคนตอบมา คนที่ได้คะแนนรวมมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษดีกว่าคนที่ได้คะแนนน้อยกว่า

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากร และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างประชากร และกลุ่มตัวอย่างประชากรที่แยกตามเพศ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

(Guilford 1956: 140)

แล้วทดสอบระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

$$t = r \sqrt{\frac{N - 2}{1 - r^2}}$$

t = ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญ
ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

r = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N = จำนวนนักศึกษาในกลุ่ม

(Ferguson 1981: 195)

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย